

INGEZONDEN.

De redactie behoudt zich voor, ter bevordering van spoedige plaatsing der stukken, zoo noodig eenige bekorting aan te brengen.

PRONTOSIL BIJ INFECTIES DER URINEWEGEN.

In het *Ned. Tijdschrift voor Geneeskunde* van 18 December troffen wij in een ingezonden mededeeling van collega DE JONG de volgende zinnen aan: „In een aflevering van de *Geneesk. Bladen*, geheel gewijd aan de behandeling van infectie der urinewegen, worden alle tot nog toe gebruikte middelen verworpen en het prontosil aangeprezen. Wij weten intusschen, dat dit gevaarlijk kan zijn, zelfs voor het leven.” Vermoedelijk heeft de inzender van onze publicatie in de *Geneesk. Bladen* slechts vluchtig kennis genomen; zelfs indien hij alleen de inleiding of uitsluitend het behandelingsschema aan het slot gelezen had, zou hij weten:

1° dat wij niet alle tot nu toe gebruikte middelen verwerpen, doch er slechts op wijzen, dat deze in werkzaamheid verre achterstaan bij de nieuwere behandelingsmethodes (ketogeen dieet, amandelzuur, prontosil);

2° dat wij het gebruik van prontosil slechts onder voorbehoud aanraden en hiervoor strenge indicaties en nauwkeurige controle eischen. *Behandeling met amandelzuur of ketogeen dieet stelt den patiënt daarentegen niet aan groote gevaren bloot en geeft bij de meeste urine-infecties in korten tijd genezing (steriele urine)*. Wij stelden dan ook voorop, dat het onjuist is om prontosil voor te schrijven, als men niet eerst ten minste een van beide beproefd heeft. Deze regel, die ook in de buitenlandse publicaties over urine-infecties telkens weer gesteld wordt, wordt helaas door vele artsen niet gevolgd; hierdoor brengen zij het leven van hun patiënten noodeloos in gevaar;

3° dat intoxicaties door het prontosil niet „intusschen” bekend geworden zijn, doch reeds vóór Mei 1937 door Engelsche onderzoekers en ook door ons waren waargenomen; een uitvoerige beschrijving hiervan werd in onze publicatie gegeven.

20 December 1937.

J. G. G. BORST EN H. J. VIERSMA.

INTERCOLLEGIALE CORRESPONDENTIE.

Gaarne maak ik van de gastvrijheid van ons *Tijdschrift* gebruik om een klacht te uiten in de richting van de collegae, die *niet* of *veel te laat* antwoorden op een vriendelijk verzoek, gegevens te willen verstrekken over patiënten, die door hen vroeger behandeld zijn. Naar ik hoorde is deze klacht algemeener dan men zou vermoeden.

Wat mij betreft is het reeds meermalen voorgekomen, dat ik eenvoudig *geen* antwoord kreeg, als ik, in het belang van den patiënt, gegevens vroeg over den toestand van voorheen (specialistisch onderzoek en zoo voort). Zelfs niet als ik een postzegel had ingesloten! Of ik kreeg antwoord op een tijdstip, dat het niet meer noodig was. Ik wil dan ook een lans breken voor het snel afdoen van de medische correspondentie, hoe vervelend het soms ook is om, na een vermoeienden dag, nog achter een bureau te moeten zitten.

Deventer, 20 December.

J. W. BRUINS.

DE INSULINE- EN CARDIAZOLBEHANDELING BIJ SCHIZOPHRENIE.

Het zij mij vergund eenige opmerkingen te maken naar aanleiding van het artikel van KASTEIN in het nummer van 18 December j.l. en wel betreffende het gedeelte, waarin gesproken wordt over de waterstofwisseling.

a) betreffende pitressine:

Het zal ook KASTEIN niet zijn ontgaan, dat op het doosje van PARKE, DAVIS en Co., waarin de ampullen pitressine zijn verpakt, staat geschreven: „bloeddrukverhoogend, diuretisch-antidiureticum.” De werking toch wisselt, naar gelang gelijktijdig met pitressine geen (weinig) of veel water wordt toegediend. In het laatste geval wordt inderdaad de diurese geremd, in het eerste geval echter ondervindt zij geen invloed of wordt integendeel zelfs bevorderd. Evenmin als KASTEIN vermeldt, bij hoeveel